

TRANH CHẤP HỢP ĐỒNG THUÊ MÁY GẶT

(Câu chuyện xảy ra xoay quanh những người liên quan: Ông Hai Thôn - Nông dân, chủ ruộng lúa, người thuê máy gặt; Ông Năm Tính - Chủ máy gặt đập liên hợp; Bà Sáu - Nông dân; Bà Mười Phước - Người dân trong xóm, thích hóng chuyện, hay “thêm dầu vào lửa”; ông Bảy Mưa - Tổ Trưởng Tổ hòa giải ấp; Anh Út Thừa - Thành viên Tổ hòa giải).

(Tại nhà ông Hai Thôn, ông Hai và bà Sáu đang ngồi nhìn ra cánh đồng lúa bị đổ rạp sau cơn mưa lớn. Bà Sáu bực bội đi qua đi lại, tay chống nạnh)

Bà Sáu: Anh Hai coi kìa! Trời ơi, lúa sập hết rồi... Vậy mà máy gặt của Ông Năm Tính đâu? Chẳng phải ông hứa ngày 15 là tới sao? Giờ 18 rồi mà tui có thấy bóng dáng cái máy nào đâu.

Ông Hai Thôn *(đập tay xuống bàn)*: Tui cũng tức lắm đây! Gọi hoài mà ông cứ ậm ờ... Bữa trước còn thấy gặt bên ruộng nhà thằng Năm Heo, chắc bên đó thuê giá cao hơn?

(Tiếng xe máy chạy xịch trước sân, Ông Năm Tính bước vào, vẻ mặt có chút ngại ngùng nhưng vẫn cố cười trừ)

Ông Năm Tính: Anh Hai, chị Tư!....Hai người thông cảm giùm tui đi, tui kẹt máy bên ruộng khác, trời lại mưa nữa...

Ông Hai Thôn *(cắt ngang, giọng gắt gỏng)*: Thông cảm cái gì? Ông có biết lúa tui sập hết không? Tồn thất lớn lắm... Hợp đồng ghi rõ ràng, sao ông nuốt lời?

Ông Năm Tính: Ờ thì... tui cũng đâu có muốn vậy... nhưng mà bên kia họ thuê giá cao hơn, tui cũng cần kiếm chút lời...

Bà Sáu: À há!... Vậy là ông vì tiền mà bỏ hợp đồng với tui tui chớ gì? Làm ăn vậy ai mà tin cho được?

(Bà Mười Phước đi ngang, nghe chuyện liền nhảy vào hóng hớt)

Bà Mười Phước: Ủa ủa, gì đây? Bỏ hợp đồng vì giá cao hơn hả? Trời ơi, vậy là thất tín rồi! Ông bà có nói nè: “*Làm người một chữ tín thôi, một lần thất tín vạn người chẳng tin*”!

(Ông Hai Thôn gật gù, chỉ tay về phía Ông Năm Tính)

Ông Hai Thôn: Đúng!... Giờ tui yêu cầu ông bồi thường 7 triệu đồng, vì lúa tui hư hết rồi.

Bà Sáu: Tôi cũng vậy luôn!

Ông Năm Tính *(giật mình)*: Trời đất ơi, 01 người 7 triệu? Anh làm như tui giàu lắm vậy!

(Hai bên lờ lững qua tiếng lại, bắt đầu to tiếng. Bà Sáu tức giận ném cái nón lên bàn, còn Ông Năm Tính thì hùng hổ chống nạnh. Đúng lúc đó, Ông Bảy Mưa và Anh Út Thừa đi ngang, thấy vậy bèn can ngăn)

Ông Bảy Mưa: Bà con ơi, bình tĩnh! Có chuyện gì thì từ từ nói!

Anh Út Thừa: Đúng rồi, “Giận quá mất khôn”, chuyện gì cũng phải có lý có tình!

Ông Hai Thôn: Bình tĩnh sao được mà bình tĩnh anh Bảy, ông Năm làm ăn vậy thì chết tôi luôn rồi.

Bà Sáu: Hai người mà nằm trong hoàn cảnh của tui với anh Hai thử coi có bình tĩnh nổi không?

Bà Mười Phước: Gặp tôi là cho “Bình nổ” luôn chớ bình tĩnh gì nổi?

Ông Bảy Mưa: Cô Mười đừng có “thêm dầu vô lửa” nữa... Bây giờ mọi người ngồi đi, có gì từ từ giải quyết, chòm xóm với nhau không mà!

Anh Út Thưa: Đúng rồi đó mấy anh, chị.

Ông Hai Thôn: Sẵn có anh Bảy Mưa - Tổ Trưởng và chú Út Thưa - Thành viên Tổ hòa giải ấp, nhờ 2 người phân xử giùm vụ này, nếu không tôi thưa lên xã luôn à.

Bà Sáu: Nếu không xong tui thưa lên huyện luôn á.

Bà Mười Phước: Gặp tui là thưa lên tới tỉnh thậm chí là Trung ương luôn mới hả dạ.

Ông Bảy Mưa (*với bà Mười*): Lại đổ dầu nữa hả cô Mười? (*Với mọi người*) giờ mọi người cho tôi hỏi, hai bên có hợp đồng giấy trắng, mực đen gì không?

Ông Hai Thôn (*đặt hợp đồng lên bàn*): Đây! Rõ ràng là 15 tháng 7 phải có máy tới, anh Bảy coi đi!

Anh Út Thưa (*xem hợp đồng rồi gật gù*): Theo Điều 428, Bộ luật Dân sự 2015, nếu một bên không thực hiện đúng cam kết trong hợp đồng thì phải bồi thường thiệt hại.

Ông Bảy Mưa: Vậy đó, “Lời nói chẳng mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”. Anh Năm Tính, anh thấy sao?

Ông Năm Tính (*bối rối*): Tôi biết tôi có lỗi, nhưng anh Hai và chị Sáu đòi bồi thường mỗi người 7 triệu thì nặng quá...

Bà Mười Phước (*chen vào*): Ủa chớ hồi đó ông hứa gì? “Nói lời phải giữ lấy lời, đừng như con bướm đậu rồi lại bay”!

Ông Năm Tính: Nhưng bồi thường cao quá sao tôi lo nổi? Gặt 1 công có bao nhiêu tiền đâu, giờ bồi thường vậy tôi không chấp nhận đâu.

Ông Hai Thôn: Nếu không tôi kiện cho ra lẽ mới thôi!

Bà Sáu: Đúng vậy!

Ông Bảy Mưa (*nhẹ giọng khuyên nhủ*): Nhưng mà anh Hai và cô Sáu nè! Kiện tụng kéo dài cũng không có lợi đâu. Mà anh Năm cũng đâu có dư dả gì. Thôi thì “*Hàng xóm tối lửa tắt đèn, có nhau thân thiết như anh em nhà*”,...mình tính sao cho hai bên đều có lợi?

Anh Út Thưa: Bây giờ tôi có đề xuất như vậy, mấy anh chị nghe rồi cho ý kiến:

- Anh Năm Tính bồi thường mỗi người 3,5 triệu đồng cho ông Hai Thôn và chị Sáu để hỗ trợ thiệt hại; đồng thời, giảm 50% tiền thuê máy gặt vụ sau cho hai người.

- Hai bên cam kết rõ ràng lịch trình trong hợp đồng để tránh lặp lại sự việc.

(*Ông Hai Thôn và bà Sáu suy nghĩ một lúc, rồi gật đầu*)

Ông Hai Thôn: Thôi cũng được, tôi cũng không muốn mất tình làng nghĩa xóm.

Bà Sáu: Tôi cũng thống nhất luôn!...

Bà Mười Phước: Hai người bỏ qua dễ dàng vậy sao?

Ông Bảy Mưa: Vậy theo cô thì sao hả cô Mười?

Bà Mười Phước: Ờ, ờ...theo tôi thì...vậy cũng thấu tình đạt lý rồi!

Ông Bảy Mưa: Ý chú sao chú Năm?

Ông Năm Tính: Ủ, tôi đồng ý. Sau này tôi sẽ làm hợp đồng kỹ hơn, không để xảy ra chuyện này nữa.

(Hai bên bắt tay, hòa giải thành công - Mọi người vui cười hài lòng)

Ông Bảy Mưa: Vậy mới đúng chứ! “Chín bỏ làm mười, hơn thua chỉ một chút” - đôi bên nhường nhịn nhau để giữ tình cảm lâu dài vì “Hòa khí sinh tài”, bà con phải đoàn kết để cùng làm ăn lâu dài!

(Mọi người cùng vỗ tay tán thành)

(Một tháng sau, trên cánh đồng, máy gặt của ông Năm Tính đang làm việc.

Ông Hai và bà Sáu đứng quan sát, vẻ hài lòng)

Ông Hai Thôn: Hên quá, lần này đúng hẹn! Mùa sau cứ vậy mà làm nhen, ông Năm!

Bà Sáu: Như vậy hợp tác mới vui vẻ, không sợ mất tình vì kiện tụng lung tung.

Ông Năm Tính: Chắc chắn rồi! Giờ mình làm ăn có hợp đồng rõ ràng, khỏi lo lắng nữa!

(Mọi người cười hóm hở, kết thúc câu chuyện trong tinh thần hòa giải và hợp tác)

- HẾT -